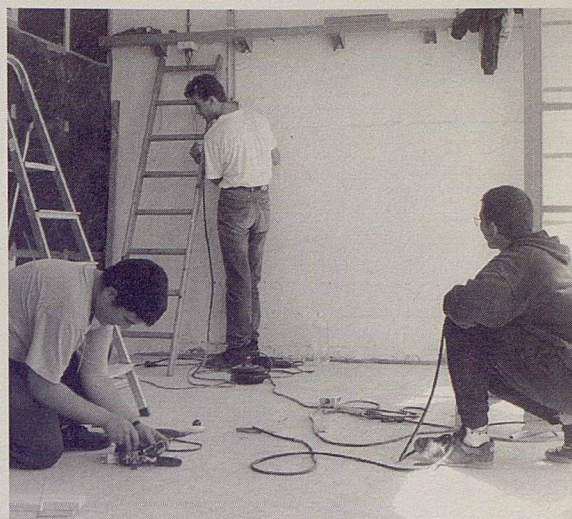
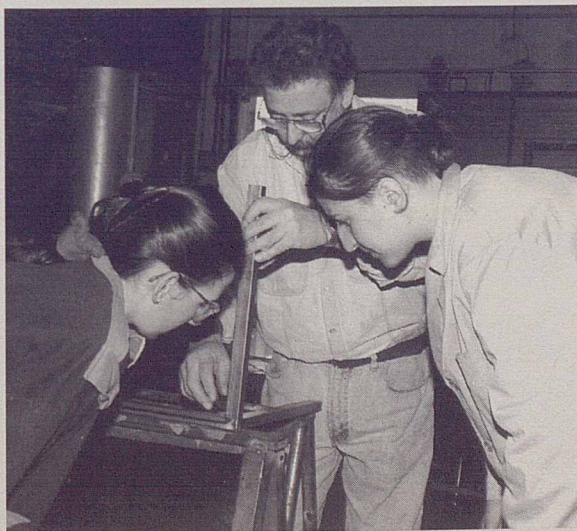

s'encarrega de la supervisió tècnica "*com si es tractés de qualsevol altra obra*", indica l'arquitecte municipal, Mateu Aragay. El projecte de la rehabilitació del camp de futbol preveu la construcció d'una graderia, de la tanca que envolta el camp i de l'habilitació d'una rampa per a persones amb mobilitat reduïda, entre d'altres. Pel que fa a l'adequació de l'antiga Biblioteca Francesc Tarafa, els alumnes substituiran la fusteria exterior, obriran una porta i construiran una rampa. Dues obres menors completen la pràctica dels alumnes: la construcció d'un attell en la impremta municipal i la rehabilitació de la fusteria de les antigues escoles de Palou.

Formació integral

L'escolataller va, però, més enllà de transmetre un determinat ensenyament. D'una banda, segons la seva directora Elisabet Llorens, aprenen l'ofici però "*també a complir hàbits d'empresa com ara la puntualitat, per això jo prefereixo parlar d'empresataller en lloc d'escolataller*". D'altra banda, la formació que imparteixen els professors de cada mòdul es completa amb la tasca d'un professor que compensa mancances bàsiques com ara saber dibuixar o interpretar un plànol. A més, l'escolataller disposa del servei d'una tutora inseridora que acabarà d'arrodonir tot el procés: cal "vendre" als empresaris els coneixements adquirits i la capacitat de cada alumne. Aquesta feina la porta a terme, Rosa Loureiro, una dona amb experiència en aquest camp en les escolastaller Tres Torres i Artifici, organitzades amb anterioritat pel Servei de Foment de l'Ajuntament. Ella creu que el balanç d'aquestes escolastaller va ser positiu perquè aproximadament un 70 % dels alumnes van ser contractats. En principi, "*els empresaris*

són reaccis, però has de convèncer-los, els faig visitar l'escola i que coneguin els monitors". La Rosa també ajuda els alumnes a preparar un currículum, a superar una hipotètica entrevista personal o un test psicotècnic.

Els alumnes tenen històries personals molt diverses, alguns es troben encara una mica desorientats, altres tenen problemes econòmics i la majoria parteixen d'una situació de fracàs escolar. Aquestes són algunes de les seves impressions: Desiderio Chávez, (fusteria): "*Faig de fuster perquè m'agrada. Vaig començar a l'EMT i ho vaig deixar*". "Me'n penedeixo de no haver continuat estudiant", indica M. del Mar Espejo, (fusteria). Olga Cobo, (serralleria): "*He pensat que en ser una feina típicament masculina em toparia amb reticències*". El mateix temor el comparteix M. del Mar Martín (electricitat) "*Espero que els empresaris no es fixin en el fet que sóc una noia, faig les mateixes pràctiques que els homes*". Ivan Gómez (serralleria): "*És un ofici dur però m'agrada. Crec que si n'aprenc, m'agafaran*". Antonio Jiménez, (electricitat), vol continuar formant-se: "*Vull fer aquest curs i acabar FP d'electrònica*".

La mili es va interposar en el camí de Joan Enric Ribero, (construcció). "*En tornar no vaig trobar feina, ara em trec el graduat*". De vegades, l'elecció dels estudis pot ser un handicap: Jordi Mestres, (construcció): "*Vaig deixar els estudis de delineant perquè eren molt difícils*".

Quan acabi l'escolataller, aquests joves podran comprovar el profit que han tret dels coneixements apresos i podran entrar una mica més segurs en el remolí del mercat laboral.

Imma Juncà